

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Afgivet af boligudvalget den 13. juni 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med boligministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har endvidere modtaget såvel en skriftlig som en mundtlig henvendelse fra Boligselskabernes Landsforening.

Udvalget har ønsket også på længere sigt at vurdere virkningerne af den ændrede boligsikringsordning, når hensyn tages til indkomstudviklingen og huslejudviklingen. Hertil kommer de ændrede forudsætninger, der vil være en følge af bistandslovens ikrafttræden pr. 1. april 1976, og den forventede gennemførelse af regler om skattefrihed for sociale pensioner og trangsbestemte sociale ydelser.

Udvalget skal på denne baggrund understrege betydningen af, at boligsikringsloven optages til revision i 1975-76. Udvalget lægger i denne forbindelse afgørende vægt på, at der, når loven optages til revision, foreligger et ajourført materiale fra udvalget vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser, og at boligsikringen vurderes, ikke alene ud fra, hvilke samlede udgifter den indebærer, men også ud fra, om fordelingen mellem de enkelte modtagergrupper er rimelig.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Efter mindretallets opfattelse er det uacceptabelt, at boligsikringen efterhånden andrager en fjerdedel af samtlige lejere og 10-12 pct. af den samlede husleje. Mindretallet befrygter, at denne udvikling vil blive forstærket, hvis folketingsflertallet følger den hidtidig fulgte politik på huslejetilskudsområdet, således at efterhånden måske størsteparten af alle lejere bliver afhængige af boligsikringsydelser. Efter mindretallets opfattelse er der kun én vej at gå, hvis man for alvor vil hjælpe den del af befolkningen, der lever under hårdt huslejepres og skattepres, nemlig så kraftige reduktioner af det offentliges udgifter, at skattetrykket kan reduceres ganske betydeligt. Mindretallet vil derfor ikke være med til at cementere befolkningens boligsikringsafhængighed, men går ind for en ordning, hvor der ydes boligsikring, når den enkelte families sociale og økonomiske forhold nødvendiggør det.

Hertil kommer, at boligsikring efter mindretallets opfattelse virker fordyrende på byggeriet.

Endelig fremhæver mindretallet, at det allerede nu må anses for sikkert, at boligsikringsreglerne vil blive ændret igen — måske endda flere gange — i næste samling. Mindretallet finder, at de idelige lapperier er aldeles urimelige over for de mennesker, der skal leve under reglerne, og over for dem, der skal administrere reglerne, og mindretallet befrygter, at de her foreslåede regler ikke er tilstrækkelig gennearbejdede til, at de vil kunne stå uændret i ret mange måneder.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes